

Ἐπίκαιρο

Νύχτα Τσικνοπέμπτης

Σήμερα, παιδιά, θά ἤθελα νά κουβεντιάσουμε γιά ἕναν ...θεό τῆς ἀρχαιότητας. Μή σᾶς φαίνεται παράξενο. Naί, θέλω νά σᾶς ρωτήσω τί ξέρετε γιά τόν θεό Διόνυσο. *(Αφήνουμε τά παιδιά νά μᾶς ποῦν ὅ,τι ξέρουν καί τονίζουμε κι ἐμεῖς τά παρακάτω στοιχεῖα).*

Ὁ Διόνυσος ἦταν ὁ θεός τῆς βλάστησης, τοῦ κρασιοῦ καί τοῦ **ζεφαντώματος**. Στίς γιορτές του τόν τιμοῦσαν καί τόν λάτρευαν μέ **ξέφρενα γλέντια**. Μεθοῦσαν, χόρευαν ἑξαλλους χορούς, γελοῦσαν μέ αἰσχρά ἀστεῖα, ἔλεγαν βρομόλογα καί γενικότερα μπορούσαν νά κάνουν ὅ,τι ἀπρεπές, χωρίς νά ἔχουν τόν φόβο τῆς τιμωρίας. Ὁργάνωναν **μεγάλες πομπές**, δηλαδή παρελάσεις, στίς ὁποῖες προπορευόταν συνήθως τό ἄρμα μέ τό ὁμοίωμα τοῦ θεοῦ. Ὅσοι ἀκολουθοῦσαν ἦταν συνήθως **μεταμφιεσμένοι**, πολλοί φοροῦσαν καί **μάσκες**. Ἔτσι, ἐπειδή κανεῖς δέν τούς ἀναγνώριζε, μπορούσαν νά λένε ὅ,τι χυδαῖο καί νά κάνουν ὅ,τι ἀνήθικο, χωρίς νά ντρέπονται. Ὅλα ἐπιτρέπονταν, ὅλα ἐλεύθερα καί ἀνεξέλεγκτα. Καταλαβαίνετε, πόσες ἀσχημίες γίνονταν ἐκεῖνες τίς μέρες...

Ἀπό κείνη τήν εἰδωλολατρική λατρεία ἔμεινε, παιδιά, ὥς τίς μέρες μας **ἕνα κατάλοιπο**. Ποιό νομίζετε; Naί, πολύ σωστά, τό **καρναβάλι**. Καί σήμερα γίνονται παρόμοιες ἐκδηλώσεις, οἱ ὁποῖες

δυστυχῶς χαρακτηρίζονται από **ἀνηθικότητα** καί **ἀσέβεια**. Θά ἔχετε ἀκούσει ὅτι πολλοί δέν διστάζουν νά ντυθοῦν ἀκόμη καί ἱερεῖς, νά διακωμωδοῦν τὰ ὅσια καί ἱερά τῆς πίστεως μας, νά τελοῦν ψεύτικους γάμους! Θά σᾶς διηγηθῶ ἓνα περιστατικό, πού συνέβη τό βράδυ μιᾶς Τσικνοπέμπης:

Ὁ παπα-Θανάσης βγῆκε στὸν δρόμο βιαστικός. Ἐπρεπε νά πάει νά κοινωνήσῃ μιὰ ἐτοιμοθάνατη. Τί κι ἂν ἦταν νύχτα Τσικνοπέμπης; Δέν τὸν ἀπασχολοῦσαν καθόλου τὰ καρναβάλια γύρω του. Αὐτὸς ἔτρεχε νά προλάβῃ.

Σέ μιὰ στροφή τοῦ δρόμου ἀκούει γέλια καί φωνές. Κάποιος τοῦ λέει κοροϊδευτικά: «Τὴν εὐχή σου, δέσποτα!». Ὁ παπα-Θανάσης δέν γύρισε νά κοιτάξῃ, συνέχισε βιαστικός τὸν δρόμο του. Μά μέσα σέ λίγα λεπτά βρέθηκε κυκλωμένος ἀπὸ μιὰ παρέα μασκαράδων.

«Συνάδελφε, ποῦ πᾶμε;» τὸν ρωτᾷ ἓνας νεαρός μασκαρεμένος σέ παπά, πού μύριζαν τὰ χνῶτα του ποτό καί κρατοῦσε στό χέρι του ἓναν σταυρό.

Πρὶν προλάβῃ νά πῇ τίποτε ὁ παπα-Θανάσης, δέχτηκε τὴν ἐπίθεση ὅλης τῆς παρέας. Ἄλλος τὸν τραβοῦσε ἀπὸ τὰ ράσα, ἄλλος τοῦ ἔβγαλε τὸ καλυμμαύχι, κι ἄλλος τοῦ τράβηξε τὴ γενειάδα... Μά, σάν νά τὸν χτύπησε ἠλεκτρικό ρεῦμα, ἄρχισε νά φωνάζει: «Εἶναι ἀληθινὸς παπάς, εἶναι ἀληθινός!». Ἡ παρέα κοκκάλωσε.

- Νομίζαμε πὼς ἦσασταν ψεύτικος σάν κι αὐτόν, τόλμησε κάποιος νά ψιθυρίσει.

- Σᾶς εἶδαμε τέτοια ὥρα ἔξω καί ἡμασταν σίγουροι πὼς ἦσασταν καρναβάλι, προσπαθοῦσε νά δικαιολογηθεῖ ὁ ἄλλος.

- Πάω νά κοινωνήσω μιὰ ἐτοιμοθάνατη, παιδιά μου, γι' αὐτὸ τρέχω μέσ στη νύχτα. Ὁ Θεὸς νά σᾶς συγχωρέσει! Κι ἐσύ, παιδί μου, εἶπε μέ πολύ πόνο ὁ παπα-Θανάσης, βγάλε τὰ ράσα τὰ τιμημένα. Εἶναι πολὺ ἱερό τό ράσο γιὰ νά μασκαρεύεσαι μ' αὐτό.

Ἐφυγε ὁ ἱερέας τοῦ Θεοῦ κι ἔμειναν τὰ παιδιά μέ σκυμμένο τό κεφάλι.

Τριώδιο-καρναβάλι

Τέτοια κι άλλα φοβερότερα γίνονται, παιδιά, αυτές τις μέρες με τα καρναβάλια... Άλλοι δίχως τη θέλησή τους ίσως, άλλοι με τη θέλησή τους, πίσω από τη μάσκα πού τούς καλύπτει, κάνουν τόσα αίσχρά και άσεβῃ, πού νομίζει κανείς ὅτι βρισκόμαστε σέ χρόνια εἰδωλολατρίας.

Κι ὅλα αὐτά γίνονται σέ μιά περίοδο ἰδιαίτερα ἱερή γιά τήν Ἐκκλησίá μας. **Τριώδιο** ὀνομάζεται. Ἀρχίζει τήν Κυριακή τοῦ τελώνη καί τοῦ φαρισαίου καί τελειώνει τό Μέγα Σάββατο. Ὅλες αὐτές τίς μέρες οἱ χριστιανοί εἰτοιμάζονται γιά τή μεγάλη γιορτή τῆς Ἀνάστασης τοῦ Κυρίου μας. Περισσότερο προσεύχονται, νηστεύουν κατὰ τήν ἁγία καί **Μεγάλη Σαρακοστή**, πού ἀρχίζει ἀπό τήν **Καθαρά Δευτέρα**, ἐξομολογοῦνται καί κοινωνοῦν τακτικά. Τί μεγάλη ἀντίθεση μέ τά γλέντια, τούς ἀποκριάτικους χορούς, τά πάρτυ "μασκέ", πού διοργανώνει ὁ κόσμος!...

Σκεφτεῖτε, παιδιά, καί κρίνετε ἐσεῖς: Ἀρμόζει στοὺς ὀρθόδοξους χριστιανούς νά μασκαρεύονται στά καρναβάλια;

α) Ποιόν τιμοῦμε μέ τίς καρναβαλίστικες ἐκδηλώσεις; Κάποιον ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας ἢ ἔστω μία ἐθνική μας ἐπέτειο; Ἀσφαλῶς τίποτε ἀπ' αὐτά.

β) Πῶς μπορούμε νά διασκεδάσουμε, ὅταν ξέρουμε τί ἀκατονόμαστες ἀνήθικες πράξεις γίνονται καί πόσο προσβάλλεται τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας;

γ) Ξοδεύονται δεκάδες χιλιάδες εὐρώ! Γιατί νά γίνεται τόση σπατάλη, ὅταν δίπλα μας τόσοι συνάνθρωποί μας στεροῦνται ἀκόμη καί τά ἀπαραίτητα, ὅταν πεινοῦν καί ὑποφέρουν;

Μιά ἱερή ἀγανάκτηση αἰσθάνεται τό παιδί τοῦ Θεοῦ, ὅταν μαθαίνει τήν ἀλήθεια γιά τό καρναβάλι. Ἀντιδρᾷ, ἀντιστέκεται. Γνωρίζω παιδιά πού ὅταν συνειδητοποίησαν τί κρύβεται πίσω ἀπό τό καρναβάλι ὄχι μόνο ξεκαθάρισαν τή θέση τους, ἀλλά προσπάθη-

σαν -καί όρισμένα τό πέτυχαν μέ τή βοήθεια τών δασκάλων τους- ν' αλλάζουν τά σχέδια τής τάξης τους! Άντί νά κάνουν καρναβαλίστικους χορούς, όργάνωσαν παιχνίδια, έφεραν κεράσματα καί διασκεδάσαν τελείως διαφορετικά καί πολύ ώραιότερα άπό τούς άλλους!

Όλόψυχα τό εύχομαι, παιδιά, νά τό τολμήσετε κι έσεΐς καί νά τό καταφέρετε! Νά επιλέξετε τήν άγνή καί όμορφη διασκέδαση πού πράγματι μās ψυχαγωγεί, μās ένθουσιάζει καί μās γεμίζει χαρά.

**Άπόφαση παίρνω ήρωική,
κάνω σωστή επιλογή:
ΝΑΙ στήν άγνή διασκέδαση
πού 'χει χαρά άληθινή!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Παιχνίδια.
2. Πρόσκληση γιά Κουκλοθέατρο.
3. Συνταγές γλυκών πού μπορούν νά γίνουν στό Κατηχητικό.
4. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.

Ύποσημείωση: Πρίν άπό τό μάθημα, θά ήταν καλό νά παίξουν τά παιδιά καινούργια πρωτότυπα όμαδικά παιχνίδια, ώστε νά μπορούν, άν θελήσουν, νά τά προτείνουν νά παιχτούν καί στήν τάξη τους.

Άξίζει, επίσης, κατά τήν περίοδο αύτή νά πραγματοποιηθεΐ στό Κατηχητικό μία συνάντηση μέ πολλά παιχνίδια, κεράσματα, δημοτικούς χορούς, στήν όποία νά κληθοῦν καί άλλα γειτονικά Κατηχητικά.